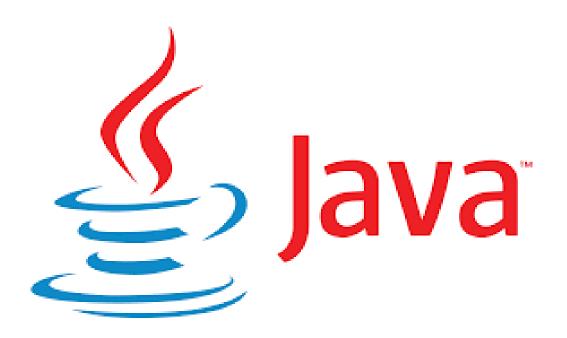
Programarea orientată pe obiecte

SERIA CB

CLASE ȘI OBIECTE

Un *obiect* reprezintă o entitate din lumea reală care poate fi identificat în mod distinct (ex.: student, mașină, carte, formă geometrică, etc.) Orice obiect se caracterizează prin: **identitate, stare** și **comportament**.

Starea unui obiect cuprinde proprietăți sau câmpuri. Un pătrat are un câmp numit latură, ce reprezintă o proprietate caracteristică obiectului.

Comportamentul unui obiect este cuprins în acțiunile sale, definite de metode.

Obiectele de același tip sunt definite utilizându-se o clasă comună. O clasă este un *contract* care definește câmpurile și metodele obiectelor. Se pot crea mai multe instanțe ale unei clase, procedeu numit *instanțiere*.

O clasă Java utilizează *variabile* pentru a defini câmpurile și *metode* pentru a defini acțiunile. Crearea de noi obiecte se realizează cu ajutorul unor metode speciale numite **constructori**, ce inițializează câmpurile obiectelor.

Clasa **Patrat** reprezintă o definiție pentru obiecte de tipul pătrat, având un constructor cu parametri și unul fără parametri.

CONSTRUCTORI

Un constructor are următoarele proprietăți:

- Are *același nume cu clasa*:
- *Nu returnează nimic* (nici măcar tipul void);
- Este invocat cu ajutorul operatorului new și are rol în inițializarea obiectelor;
- Poate fi supraîncărcat,
   adică metode cu
   același nume, dar
   parametri de tipuri
   diferite;

public void Patrat
{
 este o metodă oarecare ce
returnează tipul void și nu
constructorul clasei.

O clasă poate fi definită fără constructor. În acest caz, un **constructor implicit** (fără argumente) este furnizat automat clasei.

Obiectele sunt accesate utilizând variabile de tipul referință.

O clasă este un tip referință.

NumeClasa referintaObiect;

```
class Patrat {
    double latura = 2.0;
    Patrat() {}
    Patrat(double laturaNoua) {
        this.latura = laturaNoua;
    }
    double aria() {
        return this.latura * this.latura;
    }
}
```

Această clasă nu conține metoda main. Ea poate fi definită fie în aceeași clasă, fie separat în altă clasă, numită clasa TestPatrat:

În urma rulării clasei TestPatrat se va afișa:

```
Aria1 = 4.0
Aria2 = 25.0
```

```
class Patrat {
    double latura = 2.0;
    Patrat() {
    }
    Patrat(double laturaNoua) {
        this.latura = laturaNoua;
    }
    double aria() {
        return this.latura * this.latura;
    }
    public static void main (String[] args) {
        Patrat p1 = new Patrat();
        System.out.println("Aria1 = " + p1.aria());
        Patrat p2 = new Patrat(5.0);
        System.out.println("Aria2 = " + p2.aria());
    }
}
```

Accesarea câmpurilor și metodelor se face cu ajutorului operatorului de acces (.). Pentru exemplul de mai sus, câmpul latura poate fi accesat prin p.latura, iar metoda aria(), prin p.aria(). Se poate crea un obiect și fără a-l asigna explicit unei variabile. În exemplul de mai jos se creează un obiect anonim:

```
System.out.println("Aria = " + new Patrat(5).aria());
```

Atunci când o referință a unui obiect este neinițializată, ea va stoca valoarea null. Câmpurile (sau variabilele membru) ale unei clase neinițializate iau valorile: 0 pentru tipul numeric, false pentru boolean și '\u0000' pentru tipul char. Java nu asignează nicio valoare implicită variabilelor locale dintr-

Următoarea instrucțiune declară variabila p de tipul Patrat, creează un obiect cu ajutorul operatorului new și asignează referința lui p:

```
Patrat p = new Patrat ();
```

Se pot pune ambele clase într-un fișier, însă numai o clasă poate fi publică. Clasa publică trebuie să aibă același nume cu numele fișierului. Astfel, fișierul se va numi:

TestPatrat.java.

Operatorul new este folosit pentru a crea noi obiecte cu ajutorul constructorului. Sunt create două obiecte de tipul pătrat – unul cu latura de valoare implicită 2.0 și unul cu latura de 5.0, valoare primită ca parametru în constructor.

Prin apelul metodei aria(), atașat numelui obiectului, se calculează aria. Putem accesa și câmpul latura cu ajutorul referințelor: p1.latura și p2.latura.

Metoda main poate fi încorporată în cadrul clasei Patrat, la începutul sau la sfârșitul acesteia. Așadar, existența clasei TestPatrat care conține metoda main nu este neapărat necesară.

Tablourile sunt văzute ca obiecte în Java și se instanțiază cu ajutorul operatorului new. O variabilă tablou conține o referință la un tablou.

o metodă. În cazul de mai jos, Java va semnala eroare de compilare pentru variabila neinițializată $\times$.

```
public static void main (String[] args) {
    int x;
    System.out.println(x);
}
```

Fie următorul exemplu:

```
Patrat p1 = new Patrat();
Patrat p2 = new Patrat(3.0);
p1 = p2;
```

A treia instrucțiune copiază referința p2 în p1. După atribuire, p1 și p2 vor referi același obiect. Obiectul referențiat înainte de p1 nu mai este folositor, fiind cunoscut ca *garbage. Java runtime system* identifică situațiile de garbage și eliberează spațiul ocupat de aceste variabile. Procesul este cunoscut sub numele de *garbage collection*. Dacă nu mai este nevoie de un anumit obiect, se poate asigna null referinței acelui obiect. JVM va colecta automat spațiul ocupat de un obiect care nu este referențiat de către nicio variabilă. În exemplul de mai sus, p1 și p2 au locații de memorie diferite până când este suprascrisă locația lui p1.

```
public class Cerc {
   double raza;
    static int nrObiecte = 0;
    final static double PI = 3.1415;
    Cerc (double razaNoua) {
        this.raza = razaNoua;
        nrObiecte++;
    }
    public static int getNrObiecte() {
        return nrObiecte;
    }
    double aria(){
        return raza * raza * PI;
    public static void main(String[] args){
        System.out.println("Numar objecte = " + Cerc.getNrObjecte());
        Cerc c1 = new Cerc(2.0);
        Cerc c2 = new Cerc(3.0);
        System.out.println("Numar objecte = " + Cerc.getNrObjecte());
```

Atât variabila nrObiecte, cât și metoda getNrObiecte() sunt statice, astfel că pot fi apelate cu ajutorul numelui clasei, sub forma Cerc.getNrObiecte() și Cerc.nrObiecte.

Variabilele și metodele statice pot fi folosite în metode statice sau în metode de instanță.

Simetric nu este valabil – deci variabilele și metodele de instanță, care aparțin unui anumit obiect, pot fi apelate doar în metode de instanță, nu și în metode statice. În schimb, acestea pot fi accesate prin intermediul unui obiect din clasă.

Fie următorul exemplu:

Excepția

NullPointerException apare atunci când se apelează o metodă pentru o variabilă referință ce stochează valoarea null. Înainte de a apela o metodă, asigurați-vă că variabila stochează referința la un obiect.

- Pentru o variabilă de tip primitiv, valoarea acelei variabile este de tip primitiv.
- Pentru o variabilă de tip referință, valoarea este o referință către locația obiectului.

În situația în care se dorește ca toate instanțele unei clase partajeze anumite să folosesc informații, se variabilele statice, numite si variabile de clasă. Variabilele statice partajează aceeași zonă de memorie, în așa fel încât dacă un obiect le schimbă tipul sau valoarea, acest lucru va fi vizibil pentru toate celelalte obiecte ale clasei. În Java se pot defini declara și atât variabile, cât și metode statice. Ele pot fi accesate fără a folosi o instanță a clasei.

Constantele unei clase sunt partajate de toate obiectele clasei. Pentru aceasta, ele trebuie declarate **final static**.

Final

Metoda - metoda nu poate fi suprascrisă în clasele derivate.

Clasa - clasa nu poate fi derivată.

```
public class Dreptunghi {
    double latime;
    double lungime;

    public static void main(String[] args) {
        Dreptunghi d = new Dreptunghi();
        double l = d.latime;
        double L = lungime;
    }
}
```

Instrucțiunea double l = d.latime; este corectă, pe când instrucțiunea double L = lungime; nu este corectă. Prin urmare, alegeți să definiți ca statice variabilele și metodele care nu depind de o instanță a clasei, ci mai degrabă sunt valabile întregii clase.

O variabilă membru a clasei poate avea același nume cu o variabilă locală a unei metode, fără să se creeze confuzie (a se vedea următorul exemplu).

```
public class Clasa1 {
   private int a = 2;
   private int b = 2;

public void numeMetoda() {
   int a = 5;
   System.out.println(a); //va afişa 5
   System.out.println(b); //va afişa 2
  }
}
```

Apelul metodei numeMetoda() va afișa valorile 5 și 2. Ultima valoare asignată variabilei a este referențiată în instrucțiunea System.out.println(a).

Pornind de la următorul exemplu:

```
public class Patrat {
    double latura;

public Patrat (double latura) {
    this.latura = latura;
}

public Patrat() {
    this(5.0);
}
```

Instrucțiunea this.latura se referă la câmpul latura al obiectului curent. Apelul this(5.0) se adresează constructorului cu parametri public Patrat (double latura) și are ca scop modificarea atributului acestuia.

MODIFICATORII DE ACCES

- **public** permite acces complet din exteriorul clasei curente;
- **private** limitează accesul doar în cadrul clasei curente.

Folosit în declararea unui atribut sau a unei metode dintr-o clasă, specifică faptul că atributul sau metoda respectivă poate fi accesată doar din cadrul clasei, nu și din clasele derivate din aceasta.

 protected - limitează accesul doar în cadrul clasei curente și al tuturor descendenților ei.

Folosit în declararea unui atribut sau a unei metode dintr-o clasă, specifică faptul că atributul sau metoda respectivă poate fi accesată doar din cadrul clasei sau din clasele derivate din aceasta.

default - în cazul în care
nu este utilizat explicit
nici unul din
specificatorii de acces de
mai sus, accesul este
permis doar în cadrul
pachetului (package
private).

Pentru preveni a modificarea atributelor unei clasei din afara ei, se utilizează modificatorul Acest private. procedeu de denumirea poartă încapsularea datelor. Pentru a accesa câmpul privat se foloseste o metodă publică get care returnează atributului, valoarea iar a-l modifica, pentru metodă set.

Tipuri primitive și obiecte

Tipurile de date primitive nu sunt tratate ca obiecte în Java. Multe metode Java însă necesită utilizarea obiectelor ca argumente.

De exemplu, metoda add din clasa ArrayList adaugă un obiect într-un ArrayList. Java oferă o modalitate convenabilă de a încorpora tipuri primitive în obiecte și de a folosi astfel avantajele programării generice. Spre exemplu, clasa wrapper pentru tipul int este Integer, iar pentru tipul double, clasa Double.

Clasele Boolean, Character, Double, Float, Byte, Short, Integer și Long sunt wrappere pentru tipurile de date primitive corespunzătoare. Ele sunt grupate în pachetul java.lang. Double, Float, Long, Integer, Short și Byte, extind clasa abstractă Number și au metodele doubleValue(), floatValue(), longValue(), intValue(), shortValue(), byteValue(), ce convertesc obiectele la tipuri primitive specifice. Character și Boolean sunt moștenite direct din clasa Object. Toate suprascriu metodele toString() și equals() din clasa Object și implementează interfața Comparable, de unde este suprascrisă metoda compareTo().

Toate clasele wrapper sunt **immutable**, deci valoarea obiectelor nu poate fi modificată. Ele nu au constructori fără parametri. Pentru constructorii cu parametri, argumentul poate fi atât o valoare numerică, cât și un string – new Integer (10), dar și new Integer ("10"). Pentru a returna valoarea unui obiect Integer:

```
Integer myInt = new Integer(15);
int i = myInt.intValue();
System.out.println("Valoarea lui i = " + i);
```

Pentru a inițializa un obiect cu valoarea reprezentată de un string:

```
Integer ob = Integer.valueOf("15");
Integer.parseInt() convertește un String la tipul int.
Integer.parseInt("10") va returna 10
Integer.parseInt("11", 2) va returna 3 - este reprezentarea lui 11 în baza de numerație
2.
```

Metodele de conversie pentru Integer și Float sunt prezentate mai jos. Similar există pentru Byte, Short, Long și Double.

```
public static int parseInt(String s)
public static int parseInt(String s, int radix)
public static float parseFloat(String s)
public static float parseFloat(String s, int radix)
```

Un tablou de obiecte care provin dintr-o clasă ce implementează interfața Comparable poate fi sortat cu ajutorul metodei sort() din pachetul java.util.Arrays. Întrucât interfața Comparable este implementată, programatorul poate defini o metodă de sortare la alegere, dacă nu dorește să folosească java.util.Arrays.sort. Un tabou este o instanță a clasei Object.

```
Double[] tablou = {new Double(5.5), new Double(1.5), new Double(8.9) }; java.util.Arrays.sort(tablou);
```

Definiția Double obj = new Double (5.5); este echivalentă cu Double obj = 5.5; Un tablou de obiecte din clasa Double poate fi inițializat astfel:

```
Double[] tablou = \{5.5, 9.8, -6.7\};
```

APLICAȚII

1. Clasa de studenți

a. Creați o clasă Student care va conține următoarele proprietăți:

```
nrMatricol (de tip long)
nume (de tip String)
prenume (de tip String)
medieFinala (de tip double)
```

Implementați metode de tipul set și get pentru variabilele membru.

b. Implementați o metodă în clasa **Student** denumită detaliiStudent() care va întoarce o valoare de tip String cu detaliile studentului de forma:

```
[NrMatricol] Prenume Nume: mediaFinala
```

c. În metoda main creați 3 instanțe ale clasei Student și populați-le cu date folosind metodele set create anterior.

```
Student student1 = new Student();
student1.setNrMatricol(1);
student1.setNume("Ion");
student1.setPrenume("Ionescu");
student1.setMedieFinala(9.8);
```

- d. Creați un vector (tablou) denumit studenti, care va stoca instanțele de tipul Student definite anterior. Afișați detaliile despre studenți folosind metoda detaliiStudent().
- e. Calculați media studentilor si afișați rezultatul.

2. La doctor

- Creați clasele:
  - o **Doctor** cu variabila membru:
    - nume de tipul String.
  - o Pacient cu variabilele membru:
    - nume de tipul String
    - id de tipul Integer
    - a. Variabilele vor avea modificatorul de acces private;
    - b. Cele două clase vor conține constructori fără parametri și constructori cu parametri;
    - c. Adăugați metode de tip get și set pentru fiecare variabilă;
    - d. Modificați clasa Pacient astfel încât variabila id să fie generata automat, incremental la fiecare instanțiere a clasei.
    - e. Adăugați o metodă afisarePacient() in clasa Pacient, ce va întoarce un String ce conține id-ul si numele pacientului. Instanțiați un vector de tip Pacient cu 3 instanțe.
    - f. Afișați la consola rezultatul metodei afisarePacient() pentru fiecare pacient din vectorul declarat anterior, dupa fiecare instantiere. Verificați dacă id-ul este incrementat la fiecare instanțiere.

3. Medici de familie

- g. Adăugați un câmp ratings în clasa Doctor de tip Integer[] și un câmp medieRating, ce va stoca media rating-urilor.
- h. Creați o metodă adaugaRating (), ce va adăuga un rating doctorului și va recalcula media.

BONUS

- i. Modificați clasa Doctor astfel încât să încorporeze un câmp pacienti de tip Pacient []. Creați metode specifice de asignare a pacienților unui doctor.
- j. Adăugați o metoda afisareDoctor() in clasa Doctor, ce va afișa numele doctorului, media rating-urilor și datele pacienților asignați lui.

Referințe:

- 1. Oana Balan, Mihai Dascalu. **Programarea orientata pe obiecte in Java**. Editura Politehnica Press, 2020
- Bert Bates, Kathy Sierra. Head First Java: Your Brain on Java A Learner's Guide 1st Edition.
   O'Reilly Media. 2003
- 3. Herbert Schildt. Java: A Beginner's Guide. McGraw Hill. 2018
- 4. Barry A. Burd. Java For Dummies. For Dummies. 2015
- 5. Joshua Bloch. Effective Java. ISBN-13978-0134685991. 2017
- 6. Harry (Author), Chris James (Editor). **Thinking in Java: Advanced Features (Core Series) Updated To Java** 8
- 7. Learn Java online. Disponibil la adresa: https://www.learnjavaonline.org/
- 8. Java Tutorial. Disponibil la adresa: https://www.w3schools.com/java/
- 9. The Java Tutorials. Disponibil la adresa: https://docs.oracle.com/javase/tutorial/